

Sygn. akt III AUa 705/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2017 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Maria Pietkun spr.

Sędziowie: SSO del. Izabela Głowacka-Damaszko

SSA Irena Różańska-Dorosz

Protokolant: Monika Horabik

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2017 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z wniosku **C. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.**

o wysokość świadczeń wypłacanych w zbiegu

na skutek apelacji C. K.

od wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 16 stycznia 2017 r. sygn. akt VII U 1567/16

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Świdnicy Sąd Pracy i ubezpieczeń społecznych wyrokiem z dnia 16.01.2017 r. oddalił odwołanie wnioskodawcy C. K. od decyzji strony pozwanej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 25.08.2016 r. w przedmiocie wysokości emerytury.

Apelację od powyższego wyroku złożył wnioskodawca podnosząc, że przedmiotowy wyrok jest niezasadny, niesprawiedliwy i krzywdzący go jako inwalidę, który status taki posiada od 1972 r. Nie zgadza się z zastawianiem przepisu art. 26 ustawy o ubezpieczeniu wypadkowym, wskazuje, że prawo nie powinno działać wstecz. Przy tak sformułowanych zarzutach skarżący wnosil o wypłatę emerytury i renty wypadkowej w pełnej wysokości.

Sąd Apelacyjny zważył.

Apelacja wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie .

Na podstawie art. 387 § 2¹ kpc (obowiązującego od dnia 27.10.14 r.) uzasadnienie wyroku zawiera jedynie wyjaśnienie jego podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa, albowiem Sąd Apelacyjny nie przeprowadził postępowania

dowodowego ani nie zmienił ustaleń faktycznych Sądu pierwszej instancji, a w apelacji ubezpieczona nie zgłosiła zarzutów dotyczących tych ustaleń

Wnioskodawca od 1973 r. pobiera rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, a począwszy od 1.07.2016 r. emeryturę. Wyższym świadczeniem jest renta wypadkowa, z tego względu do wypłaty przypada całe świadczenie rentowe i emerytura w wysokości 50%.

Wbrew twierdzeniom skarżącego działanie organu rentowego w zakresie ustalenia proporcji i wysokości świadczeń do wypłaty nie jest dowolne, a wynika z przepisów powszechnie obowiązujących. Wnioskodawca spełnia warunki do wypłaty świadczeń w zbiegu. Przepis art. 96 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. t. j. 2017/1386 ze zm.) stanowi, że odrębne przepisy określają prawo do wypłaty u jednej osoby w zbiegu dwóch świadczeń, w tym emerytury i renty z tytułu wypadku przy pracy. Tym odrębnym przepisem jest art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. t. j. 2015/1242 ze zm.), który stanowi, iż osobie uprawnionej do renty z tytułu niezdolności do pracy z ubezpieczenia wypadkowego oraz do emerytury na podstawie odrębnych przepisów wypłaca się, zależnie od jej wyboru przysługującą rentę powiększoną o połowę emerytury albo emeryturę powiększoną o połowę renty.

Wbrew twierdzeniom wnioskodawcy, nie ma zastosowania w sprawie naruszenie zasady niedziałania prawa wstecz, bowiem przepis art. 50 ust. 1 powołanej ustawy z dnia 30.10.2002 r. przewiduje, iż renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowe oraz renty rodzinne, przyznane na podstawie przepisów wymienionych w art. 61 (przyznanych na podstawie wcześniejszych, już nieobowiązujących przepisów, z daty kiedy wypadek przy pracy miała miejsce), stają się rentami w rozumieniu niniejszej ustawy. Dotyczy to ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy... z dnia 30.10.2002 r. W świetle powyższego zbieg świadczeń u wnioskodawcy ma miejsce od 1.07.2016 r., tj. w dacie obowiązywania powołanej ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. Niniejsza sprawa nie dotyczy nabycia prawa do renty wypadkowej według regulacji prawnej obowiązującej w dacie, kiedy zdarzenie sprawcze miało miejsce (art. 49a w/w ustawy), tylko dotyczy instytucji zbiegu wypłaty dwóch nabytych świadczeń począwszy od 1.07.2016 r.

Organ rentowy wypłaca wnioskodawcy według wariantu najkorzystniejszego, tj. połowę niższego świadczenia i całą rentę jako świadczenie wyższe. W świetle powołanych przepisów, w żadnym wypadku nie ma możliwości wypłaty obu świadczeń w pełnej wysokości, tak jak oczekuje tego wnioskodawca.

Zarzuty podniesione w apelacji pozostają w sprzeczności z obowiązującymi przepisami regulującymi zasadę wypłaty świadczeń w zbiegu. Z tych motywów Sąd Apelacyjny oddalił apelację jako niezasadną na podstawie art. 385 kpc.

SSO del. Izabela Głowacka-Damaszko SSA Maria Pietkun SSA Irena Różańska-Dorosz

R.S.